EDUSKUNNAN VASTAUS 178/2002 vp

Hallituksen esitys laiksi tapaturmavakuutuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä laiksi opiskeluun liittyvissä työhön rinnastettavissa olosuhteissa syntyneen vamman tai sairauden korvaamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi tapaturmavakuutuslain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä laiksi opiskeluun liittyvissä työhön rinnastettavissa olosuhteissa syntyneen vamman tai sairauden korvaamisesta (HE 245/2002 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 37/2002 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä elokuuta 1948 annetun tapaturmavakuutuslain (608/1948) 3 §:n 2 momentti, muutetaan 4 §:n 2 momentti, 16 a §:n 5 momentti, 18 a §:n 3 momentti, 20 §, 28 §:n 3—5 momentti, 57 §:n 2 momentti ja 60 §:n 1 ja 5 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 16 a §:n 5 momentti sekä 28 §:n 3 ja 4 momentti laissa 1642/1992, 18 a §:n 3 momentti laissa 526/1981, 20 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja laissa 483/2001, 28 §:n 5 momentti ja 60 §:n 1 momentti mainitussa laissa 483/2001, 57 §:n 2 momentti laissa 512/1971 ja 60 §:n 5 momentti laissa 192/1987, sekä

lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 286/1950 sekä mainitussa laissa 1642/1992, mainitulla lailla 286/1950 kumotun 4 momentin tilalle uusi 4 momentti, 18 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 526/1981 ja 1642/1992, uusi 5 momentti, lakiin uusi 20 a ja 20 b § sekä 28 a §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

4 §

Työntekijän 1 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa saama

1) hiertymä tai hankauma,

- 2) syövyttävän aineen aiheuttama vamma,
- 3) terveydelle vaarallisten kaasujen hengittämisestä aiheutunut vamma,
- 4) ilmanpaineen huomattavan vaihtelun aiheuttama vamma,

- 5) tavallisuudesta poikkeavan lämpötilan aiheuttama paleltuminen, auringonpistos tai muu sellainen vamma.
- 6) jatkuvasta tai tavan takaa toistuvasta taikka työntekijälle poikkeuksellisesta puristuksesta aiheutunut kyynärpään tai polvilumpion tulehdus tai
- 7) työliikkeen aiheuttama muusta viasta, vammasta tai sairaudesta johtumaton lihaksen tai jänteen kipeytyminen,

jota ei korvata ammattitautina, voidaan katsoa työtapaturman aiheuttamaksi, jos vamma on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana.

16 a §

Jos työntekijä tapaturman sattuessa on kahdessa tai useammassa samanaikaisessa työsuhteessa, päiväraha määrätään 1 momentissa tarkoitetulta ajanjaksolta erikseen jokaisen työsuhteen perusteella. Jos työntekijä tapaturman sattuessa toimii maatalousyrittäjänä tai muuna yrittäjänä, päiväraha on yrittäjätoiminnan osalta 1/360 maatalousyrittäjätoimintaa koskevan maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) mukaisen vakuutuksen tai 57 §:n 1 momentissa tarkoitetun vakuutuksen vuosityöansiosta tapaturman sattuessa.

17 §

Sen estämättä, mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, tapaturman sattuessa päätoimisesti opiskelevalle henkilölle suoritetaan päiväraha täyden työkyvyttömyyden mukaan siltä ajalta, jolloin tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus estää pääasiallisesti opiskelun. Ajalta, jolloin vamma tai sairaus merkittävästi rajoittaa opiskelua, suoritetaan puolet täyden työkyvyttömyyden mukaisesta päivärahasta. Jos tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus ei edellä tarkoitetuin tavoin estä tai rajoita opiskelua, mutta se estää kokonaan tai osittain opiskelun aikaisen työn suorittamisen, työkyvyn alentuma arvioidaan tästä johtuvan ansion alentuman perusteella ottaen

huomioon, mitä 3 momentin toisessa virkkeessä säädetään.

18 §

Sen estämättä, mitä 2 ja 4 momentissa säädetään, tapaturman sattuessa päätoimisesti opiskelevalle henkilölle suoritetaan tapaturmaeläke täyden työkyvyttömyyden mukaan siltä ajalta, jolloin tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus estää pääasiallisesti opiskelun. Ajalta, jolloin vamma tai sairaus merkittävästi rajoittaa opiskelua, suoritetaan puolet täyden työkyvyttömyyden mukaisesta tapaturmaeläkkeestä. Jos tapaturman aiheuttama vamma tai sairaus ei edellä tarkoitetuin tavoin estä tai rajoita opiskelua, mutta se estää kokonaan tai osittain opiskelun aikaisen työn suorittamisen, työkyvyn alentuma arvioidaan tästä johtuvan ansion alentuman perusteella ottaen huomioon, mitä 2 momentissa säädetään.

18 a §

Haittarahan suuruus määräytyy työntekijälle vamman haittaluokan perusteella alla olevan taulukon mukaan.

Haittaluokka	Määrä prosentteina 28 §:n
	6 momentissa tarkoitetusta
	rahamäärästä
1	1,15
2	2,27
3	3,36
4	4,42
5	5,45
6	6,45
7	7,42
8	8,36
9	9,27
10	10,15
11	13
12	16
13	19

Haittaluokka	Määrä prosentteina 28 §:n 6 momentissa tarkoitetusta rahamäärästä
14	22
15	25
16	32
17	39
18	46
19	53
20	60

20 §

Jos työntekijä on tapaturman aiheuttaman vamman tai sairauden johdosta joutunut niin avuttomaan tilaan, ettei hän voi tulla toimeen ilman toisen henkilön apua taikka vamman tai sairauden hoito aiheuttaa hänelle muutoin poikkeuksellista haittaa, hänelle maksetaan siten kuin 2—5 momentissa säädetään haittalisää niin kauan kuin sanotut edellytykset ovat olemassa.

Ylintä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, yhtämittaista ja aikaa vievää hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Ylimmän haittalisän määrä on 22,35 euroa päivältä.

Keskimmäistä haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi jokapäiväistä, säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Keskimmäisen haittalisän määrä on 15,09 euroa päivältä.

Alinta haittalisää maksetaan, jos työntekijä tarvitsee vammansa tai sairautensa vuoksi joissakin jokapäiväisissä toiminnoissaan säännöllistä tai lähes säännöllistä hoitoa, apua, valvontaa tai ohjausta. Alimman haittalisän määrä on 6,71 euroa päivältä.

Sokealle maksetaan sokeutumisen jälkeiseltä kahdelta vuodelta ylintä haittalisää sekä sen jälkeen puolet tästä määrästä.

Haittalisää ei kuitenkaan makseta siltä ajalta, jona vahingoittuneelle annetaan hoitoa sairaalassa tai muussa laitoksessa.

20 a §

Tapaturman aiheuttamasta vammasta tai sairaudesta johtuvan tekojäsenen, muun apuvälineen taikka siteen tai sidoksen pitkäaikaisesta käytöstä aiheutuvasta vaatteiden erityisestä kulumisesta maksetaan työntekijälle vaatelisää siten kuin 2 ja 3 momentissa säädetään.

Korotettua vaatelisää maksetaan, jos työntekijällä on kaksoisamputointi taikka hän käyttää reisi- tai sääriproteesia, alaraajan pitkää tukisidosta, kovasta materiaalista valmistettua vartalon tukiliiviä tai korsettia, sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka rakenteensa, käyttötarkoituksensa tai suuren käytöntarpeen vuoksi aiheuttaa ensin mainittuihin verrattavissa olevaa vaatteiden erityistä kulumista. Korotetun vaatelisän määrä on 1,79 euroa päivältä.

Vaatelisää maksetaan, jos työntekijä käyttää pehmeistä materiaaleista valmistettua apuvälinettä, vartalossa pienellä alueella käytettävää tukea tai sidettä taikka muuta apuvälinettä tai apuneuvoa, joka aiheuttaa edellä 2 momentissa tarkoitettua vähäisempää vaatteiden erityistä kulumista. Vaatelisän määrä on 0,45 euroa päivältä.

Vamman tai sairauden vuoksi tarpeellisen opaskoiran ylläpidosta aiheutuvista kustannuksista maksetaan 4,47 euroa päivältä.

20 b §

Työntekijälle, joka tapaturmasta saamansa vamman tai sairauden johdosta ei kykene hoitamaan kotiaan, voidaan maksaa kohtuullinen korvaus tästä johtuvista välttämättömistä lisäkustannuksista, ei kuitenkaan vuotta pidemmältä ajalta tapaturmasta lukien.

28 §

Päätoimisesti tulevaan ammattiin tapaturman sattuessa opiskelevan henkilön vuosityöansiona pidetään työansiota, jonka hän valmistuttuaan olisi opiskelua vastaavassa työssä tapaturman sattuessa kolmen vuoden työkokemuksella todennäköisesti ansainnut. Vuosityöansio määrätään tällä tavoin myös tapaturman sattuessa vuoden kuluessa edellä mainitun opiskelun päättymisestä, jos työntekijä ei saa edellä tarkoitettua

opiskelua vastaavan työn ansiota. Perusopetuslain (628/1998) ja lukiolain (629/1998) mukaisessa opetuksessa olevan henkilön vuosityöansiona pidetään vähintään 6 momentissa säädetyn vähimmäisvuosityöansion kaksinkertaista määrää tapaturman sattuessa.

Jos työntekijän, johon ei voida soveltaa 3 momenttia, perusopetuslain mukaisen koulutuksen päättymisestä on tapaturman sattuessa kulunut enintään viisi vuotta eikä hänellä ole työttömyyden, työn tilapäisyyden tai muun niihin rinnastettavan syyn takia vielä vakiintuneita työansioita, työntekijän vuosityöansiona käytetään työansiota, jonka hän olisi tapaturman sattuessa tekemässään työssä kolmen vuoden työkokemuksella todennäköisesti ansainnut.

Jos työntekijä on tapaturman sattuessa tehnyt myös maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaan vakuutettua maatalousyrittäjätyötä tai tämän lain 57 §:n 1 momentin mukaan vakuutettua yrittäjätyötä, hänen vuosityöansiossaan otetaan huomioon myös tällaisen vakuutuksen mukainen vuosityöansio tapaturman sattuessa.

28 a §

Korvausta laskettaessa vuosityöansio pyöristetään lähimmäksi kymmenellä tasan jaolliseksi euromääräksi. Pyöristyksen ollessa mahdollinen molempiin suuntiin määrä pyöristetään ylöspäin.

57 §

Työnantajalla on oikeus lisäksi saada tämän lain mukaan vakuutettu henkilö vakuutetuksi muissakin kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa sattuneen tapaturman varalta. Vakuutusta ei kuitenkaan voi saada 4 §:n 2 momentin 7 kohdassa tarkoitetun kipeytymisen eikä 4 a §:ssä tarkoitetun pahoinpitelystä tai muusta toisen

henkilön tahallisesta teosta aiheutuneen vamman tai sairauden varalta.

60 §

Tämän lain 11 §:ssä ja 12 §:n 1 ja 2 momentissa, 16 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2—4 momentissa, 20 a §:n 2-4 momentissa, 28 §:n 6 momentissa, 35 a §:ssä ja 53 §:n 5 momentissa säädettyjä rahamääriä tarkistetaan kalenterivuosittain maan yleisessä palkkatasossa tapahtuneiden muutosten perusteella sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten. Tarkistetut rahamäärät pyöristetään siten, että 20 §:n 2—4 momentissa ja 20 a §:n 2—4 momentissa säädetyt rahamäärät pyöristetään lähimmäksi sentiksi, 12 §:n 1 ja 2 momentissa ja 35 a §:ssä säädetyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi euroksi sekä 11 §:ssä, 16 §:n 3 momentissa, 28 §:n 6 momentissa ja 53 §:n 5 momentissa säädetyt rahamäärät lähimmäksi täydeksi kymmeneksi euroksi.

Hautausapua sekä 20 ja 20 a §:ssä tarkoitettuja lisiä korotetaan vuosittain 1 momentin mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tätä lakia sovelletaan tapaturmiin, jotka sattuvat ja ammattitauteihin, jotka ilmenevät tämän lain tultua voimaan. Tämän lain 57 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta siitä vakuutuskaudesta lukien, joka alkaa tammikuun 1 päivänä 2004 tai sen jälkeen.

Tällä lailla kumotaan eräistä työtapaturmina korvattavista vammoista 10 päivänä joulukuuta 1948 annettu asetus (852/1948).

Tämän lain 20 §:n 2—4 momentissa ja 20 a §:n 2—4 momentissa säädetyt rahamäärät vastaavat vuodelle 2002 vahvistettua työntekijäin eläkelain 9 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen mukaista indeksilukua.

Laki

ammattitautilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun ammattitautilain (1343/1988) 3 a §:n 1 momentti ja 4 §, sellaisena kuin niistä on 3 a §:n 1 momentti laissa 1643/1992, sekä *lisätään* lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

3 a §

Jos ammattitauti ilmenee aikana, jolta työntekijälle on myönnetty oikeus työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa mainittuun peruseläkkeeseen taikka sanotussa momentissa mainittujen lakien tai kansaneläkelain (347/1956) 20 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen työttömyyseläkkeeseen ja ammattitaudin aiheuttanut altistus on päättynyt ennen eläkkeen alkamista, vuosityöansio määrätään tapaturmavakuutuslain 28 §:n säännöksistä poiketen sen työansion mukaan, joka hänellä oli ennen sen työnteon päättymistä, josta hän siirtyi mainitulle eläkkeelle. Ammattitaudista johtuva työkyvyn alentuma määrätään vastaavasti tapaturmavakuutuslain 17 §:n 3 momentin ja 18 §:n säännösten estämättä arvioimalla työntekijän ammattitaudin jälkeinen kyky tehdä sitä työtä, josta hän siirtyi mainitulle eläkkeelle. Tällöin jätetään huomioon ottamatta, mitä tapaturmavakuutuslain 28 §:n 6 momentin toisessa virkkeessä säädetään.

4 §

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin:

- 1) sairauden ja sen altistustekijöiden määrityksestä; ja
 - 2) tämän lain täytäntöönpanosta.

4 a §

Jännetupentulehdus ja olkaluun sivunastan tulehdus korvataan fysikaalisen tekijän aiheuttamana ammattitautina, jos työntekijän työ on ennen oireiden ilmaantumista sisältänyt tavan takaa toistuvia, yksipuolisia tai työntekijälle outoja liikkeitä.

Rannekanavaoireyhtymä korvataan fysikaalisen tekijän aiheuttamana ammattitautina, jos työntekijän työ on ennen oireiden ilmaantumista sisältänyt pitkäaikaisesti ranteen keskiasennosta poikkeavia, rannetta kuormittavia liikkeitä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 3 a §:n 1 momenttia sovelletaan myös sellaiseen ennen tämän lain voimaantuloa ilmenneeseen ammattitautiin, johon perustuvaa korvausta ei ole ennen tämän lain voimaantuloa lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

Tällä lailla kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1988 annetun ammattitautiasetuksen (1347/1988) 4 §.

Laki

tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta 27 päivänä maaliskuuta 1991 annetun lain (625/1991) 8 §:ään uusi 4 momentti ja lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

8 §

Kuntoutusajalta maksettava ansionmenetyskorvaus

Työnantajalla, joka on maksanut kuntoutujalle palkkaa tämän lain mukaisena kuntoutuksena korvatun ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 17 §:ssä tarkoitetun oppisopimuskoulutuksen perusteella, on oikeus saada vastaavalta ajalta 1 momentissa tarkoitettu päiväraha, tapaturmaeläke ja elinkorko sanotun palkan määrään saakka.

8 a §

Kuntoutusajan tapaturmavakuutus

Vakuutuslaitoksen on järjestettävä kuntoutujalle tapaturmavakuutuslain 57 §:n 1 momentissa tarkoitettu vakuutus tämän lain mukaan korvattavassa kuntoutustarvetta ja -mahdollisuuksia selvittävässä työ- ja koulutuskokeilussa, työhön valmennuksessa ja työharjoittelussa sattuvan tapaturman varalta siltä osin kuin kuntoutujalla ei ole muulla perusteella oikeutta tapaturmavakuutuslain mukaiseen korvaukseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa vakuutuksessa vakuutetun vuosityöansiona käytetään kuntoutustoimenpiteiden tai kuntoutusselvittelyn tarpeen aiheuttaneen tapaturman tai ammattitaudin johdosta maksetun ansionmenetyskorvauksen perusteena ollutta vuosityöansiota, johon tehdään vakuutusta otettaessa indeksitarkistus noudattaen, mitä työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 .

Tätä lakia sovelletaan sellaiseen tämän lain mukaan korvattavaan oppisopimuskoulutukseen, kuntoutustarvetta ja -mahdollisuuksia selvittävään työ- ja koulutuskokeiluun, työhön valmennukseen ja työharjoitteluun, joka alkaa tämän lain tultua voimaan.

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 11 ja 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 11 §:n 3 momentti ja 22 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 3 momentti laissa 1644/1992 ja 22 §:n 3 momentti laissa 724/2002, seuraavasti:

11 §

Päätoimisen opiskelijan sekä sellaisen henkilön, joka ei ole päätoiminen opiskelija ja jonka perusopetuslain (628/1998) mukaisen koulutuksen päättymisestä on kulunut työvahingon sattuessa enintään viisi vuotta, vuosityöansion määräämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tapaturmavakuutuslain 28 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään.

22 §

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos pitää ja julkaisee tilastoa tässä laissa tarkoitetuista työvahingoista ja niiden perusteella maksetuista korvauksista. Sillä on oikeus antaa salassapitosäännösten ja muiden tiedonsaantia koskevien rajoitusten estämättä Tilastokeskukselle ja Työterveyslaitokselle tapaturmavakuutuslain 64 d §:n 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot niissä mainittuja tarkoituksia varten. Tarkempia säännöksiä tämän momentin soveltamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lain 11 §:n 3 momenttia sovelletaan niihin työvahinkoihin, jotka sattuvat lain tultua voimaan.

Laki

opiskeluun liittyvissä työhön rinnastettavissa olosuhteissa syntyneen vamman tai sairauden korvaamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tämän lain mukaan maksetaan korvausta tapaturmasta, jota ei korvata tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaan ja joka on aiheuttanut vamman tai sairauden

- 1) ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (630/1998), lukuun ottamatta sen 3 §:n 2 momentin mukaista opetukseen läheisesti liittyvää muuta toimintaa,
- 2) ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998),
- 3) ammattikorkeakouluopinnoista annetussa laissa (255/1995),
 - 4) yliopistolaissa (645/1997),
- 5) perusopetuslaissa (628/1998), lukuun ottamatta siinä tarkoitettua esiopetusta, perusopetukseen valmistavaa opetusta ja vuosiluokkia 1—6, sekä
 - 6) lukiolaissa (629/1998)

tarkoitetussa koulutuksessa olevalle henkilölle. Edellytyksenä on, että tapaturma on sattunut opiskelulle ominaisissa olosuhteissa henkilön osallistuessa opetussuunnitelman tai tutkinnon perusteiden mukaiseen työhön rinnastettavaan käytännön opetukseen, työssä oppimisjaksoon, työharjoitteluun, näyttötutkintoon tai perusopetuksessa työelämään tutustuttamiseen oppilaitoksessa taikka muussa koulutuksen tai opetuksen järjestäjän tai oppilaitoksen ylläpitäjän osoittamassa paikassa.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee vastaavasti tapaturmaa, joka sattuu siirryttäessä välittömästi oppilaitoksesta tai asunnosta 1 momentissa mainittuun koulutuksen tai opetuksen järjestäjän tai oppilaitoksen ylläpitäjän osoittamaan työharjoittelupaikkaan, työssä oppimispaikkaan, työelämään tutustuttamispaikkaan tai näyttötutkinnon suorittamispaikkaan oppilaitoksen ulkopuolelle tai päinvastoin.

EV 178/2002 vp — HE 245/2002 vp

Mitä edellä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös poliisikouluun, palo- ja pelastusopistoihin, vankeinhoitolaitoksen perus- ja jatkokoulutukseen sekä muuhun näihin rinnastettavaan koulutukseen myös siltä osin kuin koulutus ei ole 1 momentissa mainittujen lakien mukaista koulutusta.

2 §

Tämän lain mukaan maksetaan korvausta 1 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa olosuhteissa tapahtuneen altistuksen perusteella myös ammattitautilaissa (1343/1988) tarkoitetusta sairaudesta, jota ei muun lain perusteella korvata ammattitautina.

3 §

Tätä lakia sovellettaessa koulutuksen tai opetuksen järjestäjästä ja oppilaitoksen ylläpitäjästä on voimassa, mitä tapaturmavakuutuslaissa työnantajasta säädetään.

4 §

Tähän lakiin perustuvan korvauksen hakemisesta, korvausvelvollisuudesta, korvauksen määräytymisestä, vakuutusmaksusta, vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönnistä, korvaus-

asioiden käsittelystä, korvauksensaajan puhevallan käyttämisestä, oikeudesta tietojen saantiin sekä oikeudesta ja velvollisuudesta tietojen antamiseen, muutoksenhausta, osallistumisesta tapaturmalautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin ja vakuutuslaitoksen takautumisoikeudesta on, jollei tässä laissa toisin säädetä, soveltuvin osin voimassa, mitä siitä tapaturmavakuutuslaissa ja tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetussa laissa (625/1991) säädetään.

Tämän lain piiriin kuuluvan ammattitaudin ilmenemisajasta ja korvausvelvollisuudesta sekä vuosityöansion ja työkyvyn alentuman määräämisestä ammattitaudin ilmetessä henkilön eläkkeellä ollessa, on soveltuvin osin voimassa, mitä ammattitautilain 3 §:n 2 ja 3 momentissa ja 3 a §:ssä säädetään.

5 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Lakia sovelletaan tapaturmaan, joka sattuu, ja ammattitautiin, joka ilmenee tämän lain tultua voimaan. Lain 2 §:ää sovellettaessa otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa tämän lain soveltamisalaa vastaavissa olosuhteissa tapahtunut altistus.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2002